Admont, 12. Jh.

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26202
Copyright: Admont, Benediktinerstift

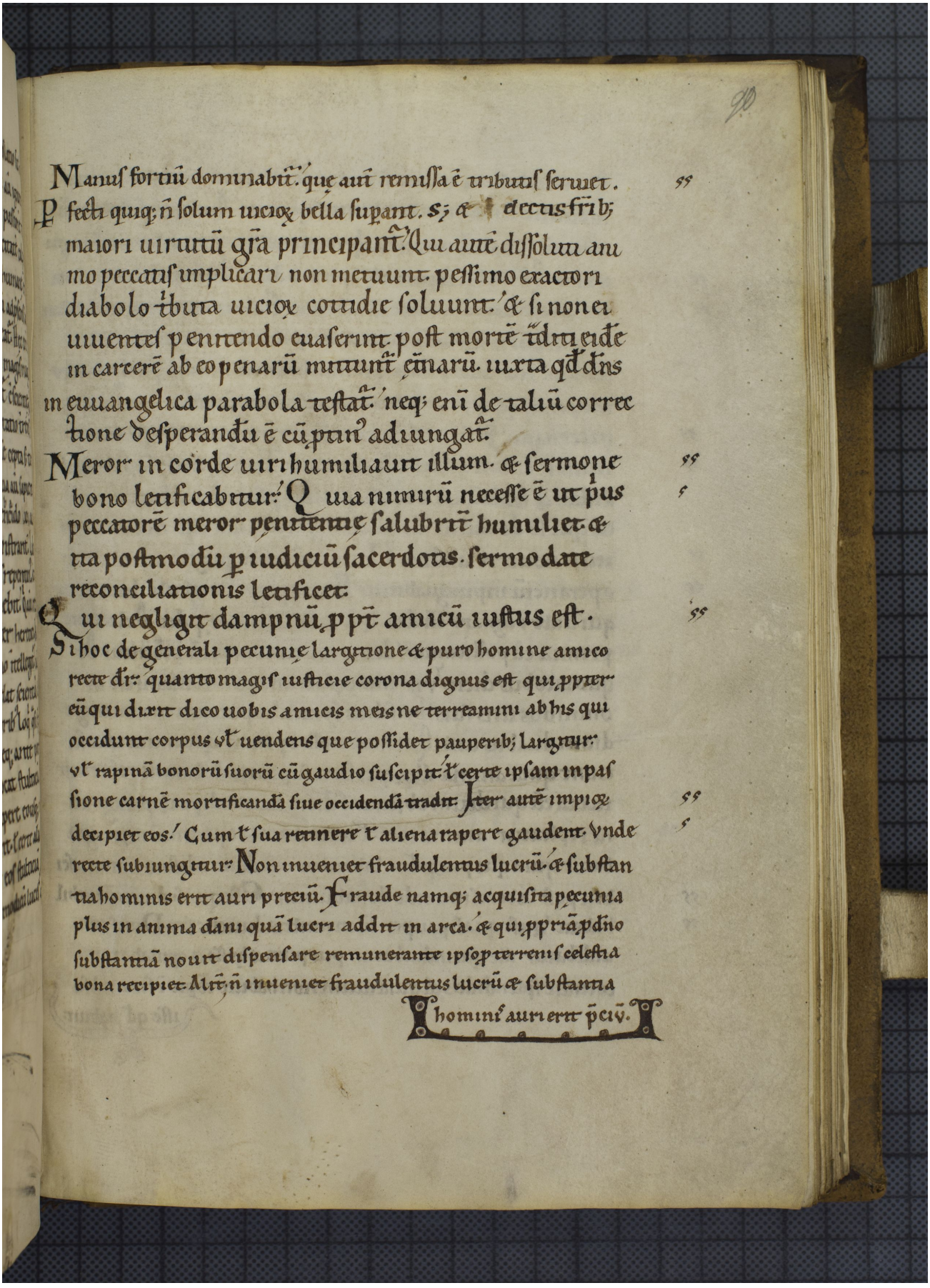

Manus fortiũ dominabit. que aũt remissa ẽ tributis seruiet. ss
Pfecti quiq; ñ solum uicioꝝ bella superant. s; & decus frib;
maiori uirtutũ grã principant. Qui aũt dissolutã animo peccatis implicari non metuunt. pessimo exactori
diabolo tributa uicioꝝ cotidie soluunt. & si non ei
uiuentes p entendo euaserint. post mortẽ ũdicti eide
in carcerẽ ab eo penarũ mittunt ẽnarũ. iuxta qđ dns
in euuangelica parabola testat. neq; enĩ de taliũ correc
tione desperandũ ẽ cũ ptin adiungat.
Meror in corde uiri humiliauit illum. & sermone ss
bono letificabitur. Q uia nimirũ necesse ẽ ut pus 1 s
peccatorẽ meror penitentie salubriter humiliet. &
ita postmodũ p iudiciũ sacerdotis. sermo date
reconciliationis letificet.
Qui negligit dampnũ ppt amicũ iustus est. ss
Si hoc de generali pecunie largitione & puro homine amico
recte dr. quanto magis iusticie corona dignus est qui ppter
eũ qui dixit dico uobis amicis meis ne terreamini ab his qui
occidunt corpus & uendens que possidet pauperib; largitur.
& rapinã bonorũ suorũ cũ gaudio suscipit & certe ipsam in pas
sione carnẽ mortificandã siue occidendã tradit. Iter aũt impioꝝ ss
decipiet eos. Cum & sua retinere & aliena rapere gaudent. Vnde s
recte subiungitur. Non inuenient fraudulentus lucrũ. & substan
tia hominis erit auri preciũ. Fraude namq; acquisita pecunia
plus in anima dani quã lucri addit in arca. & qui ppriã pdiio
substantiã nouit dispensare remunerante ipso terrenis celestia
bona recipiet. Aliter ñ inuenient fraudulentus lucrũ & substantia

hominis auri erit pciũ.